

ราชกิจวิชาการ 2562

รวมบทความวิจัย (Proceedings)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย
“นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม”
วันที่ 12-13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2562
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

จัดโดย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
<http://graduate.nSTRU.ac.th>
31 พฤษภาคม 2562

**ราชภัฏวิชาการ 2562 : การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
“นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม”**

ที่ปรึกษา :

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุณเจริญ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน อัศวภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนบท ธาตุทอง
ดร.สมบ่อง รักษธรรม

มหาวิทยาลัยวงศ์ชวลิตกุล
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

บรรณาธิการ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ แก้วสินวัล

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

กองบรรณาธิการ :

รองศาสตราจารย์ ดร.จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ
รองศาสตราจารย์ ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา เลิศไกร
รองศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรชัย แก้วดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลอดดา แสวงมนี ศิริสาอิติกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีมาพร เพชรแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณะ บรรจง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล จันระวัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวรรณ จงจิตร ศิริจิรากล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มลิวัลย์ สมศักดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพิร อัศวโสวรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร เรืองอ่อน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิทย์ เนื่องมัจฉา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ สุดสมบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร จันทวี
ดร.พิชญุมร์ เพ็ญมาศ
ดร.อรุณ จิตผล
ดร.พัชรี สุเมธกุล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใส่ใหญ่
มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมราชโศกราช
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขานุการกองบรรณาธิการ :

นางสาวพิชญา ขันธารojan
นางสุจิตราพร ประสาณ
นางสาวสร้อยสุวรรณ กำมะหยี่

นางอาการน หัดดาประดิษฐ์
นายชาญวิทย์ ชัยทอง
นางสาวyuwardan ทองประดิษฐ์

งบประมาณสนับสนุน :

งบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สารบัญ

หน้า

กลุ่มที่ 1 กลุ่มสังคมศาสตร์ ภาคบรรยาย (Oral Presentation)	1
1 การรับรู้สภาพลักษณ์จังหวัดนครศรีธรรมราชในความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว สุดารัตน์ ไชยคงทอง	1-9
2 ผลการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานคุณธรรมที่มีต่อพฤติกรรมก้าว舞ของเด็กปฐมวัย ศิรินาถ จิตวิวัฒน์ และ สุทธิชา มาสีเลศ	10-20
3 แผ่นดินเสมอ: การตั้งถิ่นฐานและการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คน อภิชัย ทับไทร และ มนase ขุนวีชัย	21-29
4 การบริหารจัดการกลุ่มแม่บ้านเพื่อวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้านผลิตเครื่องแกง ตำบลเขาลียง หมู่ที่ 6 ตำบลเขาลียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พัชรีกรรณ เกเลี้ยงเกลา จิตติมา ดำรงวัฒนะ อุดมศักดิ์ เดโชชัย เดโช แขน้าแก้ว	30-40
5 แนวทางการจัดการตลาดป่อนไกโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น กรณีศึกษา ชุมชนตลาด บอนไก ตำบลอ่าวพะยูน อำเภอปากพะยูน จิรวัฒน์ บุญพิศาล อุดมศักดิ์ เดโชชัย จิตติมา ดำรงวัฒนะ และ เดโช แขน้าแก้ว	41-49
6 การบริหารจัดการของผู้ประกอบการธุรกิจร้านจำหน่ายพืชผัก กรณีศึกษา ตลาดนัดชุมชนบ้านป่า แขวง ตำบลเสraig อำเภอร่อนพินูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปิยรัตน์ จันทร์แก้ว จิตติมา ดำรงวัฒนะ อุดมศักดิ์ เดโชชัย และเดโช แขน้าแก้ว	50-61
7 ม้าทรง : พัฒนาการคิดความเชื่อ และพิธีกรรมของคนในชุมชนที่มีต่อร่างทรงเจ้าแม่กวนอิม กรณีศึกษา ทำหมักเจ้าแม่กวนอิมบ้านเนห้อ ตำบลปากแพรอก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ขวัญแก้ว แสงสีดา จิตติมา ดำรงวัฒนะ อุดมศักดิ์ เดโชชัย และ เดโช แขน้าแก้ว	62-70
8 แพะ : การบริหารจัดการกลุ่มเลี้ยงแพะเพื่อวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มเลี้ยงแพะบ้านเข้าตั้ง หมู่ที่ 8 ตำบลกระเป็น้อย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ไออลดา รองปาน จิตติมา ดำรงวัฒนะ อุดมศักดิ์ เดโชชัยและเดโช แขน้าแก้ว	71-81
9 แนวทางการส่งเสริมกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากการณ์ความไม่สงบ ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษา กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบของหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา อานันท ชูปาน อุดมศักดิ์ เดโชชัย จิตติมา ดำรงวัฒนะและเดโช แขน้าแก้ว	82-91
10 ศึกษาผลกระทบของการนำเสนอข่าวสารผ่านรูปแบบ Facebook Live ที่มีต่อเยาวชนในเขต เทศบาลนครนครศรีธรรมราช นายศาสตราจารย์ กฤษณพิทย์ และ สุภาวดี พรหมมา	92-102
11 พฤติกรรมและผลกระทบจากการรับชมซีรีส์ (series) เรื่อง เด็กใหม่ : กรณีศึกษานักเรียนมัธยมในเมืองนครศรีธรรมราช นางสาวธีติพาร นาคปนทอง1และคณะ	103-113
12 การศึกษาพฤติกรรมการเล่นเกมออนไลน์ (E-Sport) ของนักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นายชัยวุฒิ บุญประดิษฐ์ 1 และคณะ	114-119
13 การพัฒนาห้องสมุดโรงเรียน : กรณีศึกษาห้องสมุดโรงเรียนเทศบาลวัดศรีทวี จังหวัด นครศรีธรรมราช ภัทรวดี รัณณูเจริญ 1 สุภาพร มาศทอง2 และศิริญาพร ปรีชา	120-128

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562
การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม”

14	กบถ้าหลอด : วิธีการเลี้ยงกบเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา บ้านถ้าหลอด หมู่ที่ 4 ตำบล น้ำตก อำเภอทุ่งสงจังหวัดนครศรีธรรมราช	
	มตติกา ระหว่างสุข เดโช แขน้าแก้ว อุดมศักดิ์ เดโชชัย และ จิตติมา ดำรงวัฒนา	129-137
15	พร้าขาดาوا : วิธีการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชาวชุมชนบ้านขาดาوا หมู่ที่ 7 ตำบลขาดาوا อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	
	วศิน ปานแก้ว เดโช แขน้าแก้ว อุดมศักดิ์ เดโชชัย และ จิตติมา ดำรงวัฒนา	138-148
16	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานกลุ่ม เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปเอเชีย ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	
	อภิชัย หันไทรและแก้วใจ สุวรรณเวช.....	149-157
17	การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น (7E) และเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์และทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภากร อุปการแก้ว และ แก้วใจ สุวรรณเวช.....	158-172
18	ผลของการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทที่มีต่อการพัฒนาวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย	
	กฤษฎ์กานก ไสหบุญ แสงสุดา เจี๊ยบอuma	173-184
19	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องพลังงานแสงอาทิตย์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบ CCR ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนพระมหาครีพิทยาคม อำเภอพระมหาครี จังหวัดนครศรีธรรมราช	
	วิภาวดี ดัทถุยิวัตต์ สาวีตรี ชามทองและ สุรเชษฐ์ คำวินพุติ	185-192
20	การศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางบวกด้วยแสตมป์ที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนบพิพัฒนา	
	นวพร น้อยนารถ 1 และ พันธุ์ศักดิ์ เกิดทองมี.....	193-200
21	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ² สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีทุ่งสง ศิริวรรณ หมวดทอง รณัฐชา รัตนพันธ์ และ รัชพร กลั่นมาลี	201-209
กลุ่มที่ 2 วิทยาศาสตร์ ภาคบรรยาย (Oral Presentation)		210
1	พัฒนาผลิตภัณฑ์ทาร์ตมันม่วง	
	มนตรา ช่วยวัตร และ จตุพร คงทอง.....	211-218
2	การวิเคราะห์เครื่องมือสำหรับสร้างเวิร์ดคลาวน์	
	บริชาติ โลพิพัฒน์ อรจิต ไชยลิขิต และวรากรณ์ สาริกา.....	219-226
3	ชุดสาธิตการเหนี่ยวนำแม่เหล็กไฟฟ้าจากกฎหมายฟาราเดี้ย รัตติภานต์ ยะกะชัย นวพร น้อยนารถ และ พันธุ์ศักดิ์ เกิดทองมี	227-239
กลุ่มที่ 3 วิทยาศาสตร์ ภาคโปสเตอร์ (Poster Presentation)		240
1	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ตลาดหน้าพระธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	
	ฉัตรทริกา คงเนืองและอังสนา จันทร์พร้อย.....	241-247
2	กระแสสวัตถกุณมงคลไอี่เด็กวัดเจดีย์ กับภาพสะท้อนของสังคมไทยในปัจจุบัน ภาคร อุปการแก้ว	248-256

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนาวัฒกรรมสู่สังคม”

พร้าเจาดาว : วิธีการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชาวชุมชนบ้านเจาดาว

หมู่ที่ 7 ตำบลเจาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Big knife of Khao Taow : Methods of doing big knife for conservation of local occupations in Khao Taow, Moo 7, Khao Khaow Subdistrict, Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province.

วศิน ปานแก้ว¹ เดโช แหน้าแก้ว² อุดมศักดิ์ เดโชชัย³ และ จิตติมา ดำรงวัฒนา⁴

Wasin Pankhaew¹ Daycho Khanamkhaew² Udomsak Daychochai³ and Jittima Damrongwattana⁴

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Daycho_kha@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) วิธีการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น 2) สภาพปัญหาการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเจาดาว หมู่ที่ 7 ตำบลเจาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 9 คน โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1) วิธีการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น โดยใช้เหล็กแหลมบรรณาต์ที่เป็นสีเหลี่ยมผึ้งผ่านเข้าไปเผาไฟให้ความร้อนสูง แล้วใช้ก้อนตี ให้มีลักษณะเป็นมีดพร้า โดยมีรูปร่าง โคง ปลายแหลมคม และกีพร้อมกับขึ้นด้ามเพื่อเป็นที่สีด้ามจับ เมื่อขึ้นรูปแบบมีดพร้าเสร็จแล้ว ก็นำไปลับเพื่อทำให้มีดพร้ามีความคมชัด และเจาะเข้า แล้วนำมามาเผาไฟอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความร้อน แล้วนำไปขูบต่อเพื่อให้คมมีดพร้า และมีดพรมีความทนทานขึ้น แล้วนำมาตอกแต่งหรือตรวจสอบความสมบูรณ์ของมีดพร้า แล้วก็ทำสีเพื่อความสวยงาม ก็เป็นอันเสร็จในการตีมีดพร้า 2) สภาพปัญหาในการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น มีปัญหาด้านการสืบทอด เพราะปัจจุบันซ่างติมีดพร้าลดน้อยลง มีปัญหาด้านการตลาด หรือไม่สามารถแข่งขันกับผู้ขายรายอื่นได้ ปัญหาด้านการดูแลรักษาอาจจะเก็บไม่ถูกจะเรียบ หรือเก็บไว้ในที่ที่ไม่ควรเก็บ หรือโดนฝน โดนแดดจนเกิดสนิม ปัญหาด้านรูปแบบ อาจจะมีรูปแบบของมีดพร้าที่น้อยเกินไป หรือไม่ตรงต่อความต้องการของลูกค้า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยมีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ หรือเหล็กขาดตลาด จนไม่สามารถตีมีดพร้าได้ และปัญหาด้านระยะเวลา มีเวลาไม่เพียงพอต่อการตีมีดพร้า หรือการขาย อาจเป็นเพราะต้องปิดร้าน หรือหยุดร้านในวันที่จำเป็น และ 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาในการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น มีแนวทางการแก้ไขปัญหา ในด้าน คนทำ หรือการสืบทอด โดยจะต้องฝึกอบรม หรือสนับสนุนผู้ที่สนใจอาชีพตีมีดพร้า ในด้านการขายก็ต้องเพิ่มช่องทางการขาย โดยผ่านสื่อออนไลน์ หรือขยายตลาดให้มีที่ขายหลาย ๆ แห่ง ในด้านการดูแลรักษา หรือการเก็บมีดพร้า ต้องเอาผ้ามาพันปิดไว้ และต้องลับอย่างสม่ำเสมอเพื่อไม่ให้เกิดสนิม ในด้านรูปแบบต้องเพิ่มรูปแบบให้มีรูปแบบที่หลากหลายขึ้น เพื่อทำให้ลูกค้ามีความสนใจมากขึ้น ส่วนในด้านวัสดุอุปกรณ์ ต้องมีการตรวจสอบเช็คความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์และจำนวนให้เพียงพอ และในด้านระยะเวลา ต้องบริหารเวลาให้มีประสิทธิภาพและไม่ใช้เวลาอย่างไม่มีประโยชน์

ค้าสำคัญ: พร้าเจาดาว; วิธีการทำมีดพร้า; สภาพปัญหาในการทำมีดพร้า; การอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น.

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562
การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนาวัฒกรรมสู่สังคม”

ABSTRACT

The study of Big knife of Khao Taow : Methods of doing big knife for conservation of local occupations in Khao Taow, Moo 7, Khao Khaow Subdistrict, Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province. There is a purpose. 1) Methods of doing big knife. 2) Problems in doing big knife. 3) Guidelines for solving the problems of doing big knife. The populations were 9. By Quality Research. The results were as follows: 1) Methods of doing big knife: Take the iron to burn the fire, then use a hammer to strike to form big knife. With curved shape and sharp tip, Along with the handle. Called the forming of big knife. Then secretly sharpened, Burn the fire again and put it in the water to make it durable. Check the integrity and paint beautifully. 2) Problems in doing big knife: There is a problem of knowledge inheritance, because the current mechanic has hit a number of machetes. Sales problems, because there are no sources that sell or unable to compete with other vendors. Care problems of big knife, Such as improperly storing methods, rain, sun drying and rusting. Problems with the form of big knife that do not match the needs of customers. Problems in materials for doing big knife, Such as insufficient equipment or expensive steel. And time problem, there is not enough time for doing big knife, because the shop closed.or holiday. 3) Guidelines for solving the problems of doing big knife: Solutions to inheritance problems, Training and educating interested people. Sales solution, Such as selling through the line and expanding the product market. Solution to care for machetes, Such as often covered with fabric / secret and do not rust. Solving problems in the form of big knife, Such as adding various styles and matching the needs of customers. Solving problems with materials for doing big knife, Check availability and amount. Solving time problems, Sufficient time management and not waste.

Keywords: Big knife of Khao Taow; Methods of doing big knife; Problems in doing big knife; conservation of local occupations.

บทนำ

มีดพ拉หรือพรา เป็นเครื่องมือที่มีมาตั้งแต่โบราณ ซึ่งสืบท่อ跟กันมายาวนาน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในงานได้สารพัดอย่าง ใช้ในการทำงาน ทำไร่ ตัดไม้ หรือเจอะอะไรที่เกิดขวางที่ต้องการจะตัดก็สามารถใช้งานมีดพ拉ได้ทันที โดยทั่วไปแล้วมีดพ拉จะมีหปลายขนาด เบอร์ 0 เป็นมีดเบอร์ใหญ่ที่สุด เบอร์ 1 ขนาดความยาวของมีด 14 นิ้ว ครึ่ง เบอร์ 2 ขนาดความยาว 14 นิ้ว เบอร์ 3 ขนาดความยาว 13 นิ้วครึ่ง เบอร์ 5 เป็นเล่มเล็กที่สุด ใช้เป็นของฝาก และในสมัยนี้การทำมีดพราแบบภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือการทำเองกับมือหาดูได้ยากแล้ว เพราะในปัจจุบันมีเครื่องจักรที่หันสมัย สามารถผลิตมีดพร้าอคอมได้ในเวลาเดียวที่湖州หลายๆ เล่ม เพื่อผลิตมีดพราอคอมขาย ซึ่งต่างจากสมัยก่อนอย่างมาก เพราะสมัยก่อน กว่าจะทำมีดพรานำขาย หรือมาใช้งานแต่ละเล่ม ต้องใช้กำลังแรงกายและเวลาในการทุบตีกว่าจะได้เป็นเล่มมีดพรา เพราะสมัยก่อนเครื่องมือที่ใช้ในการทำมีดพร้ายังไม่มีเท่าที่ควร ถ้าจะมีก็คงจะมีแต่ค้อนที่ใช้ทุบ แต่ ณ ปัจจุบัน ใช้เวลาไม่นานก็จะได้มีดพรานำใช้งานแล้ว สะดวกสบายยิ่งล้ำบาก และไม่ต้องใช้แรงเยอะเหมือนการตีมีดพราแบบภูมิปัญญาชาวบ้านเหมือนสมัยก่อนๆ (ชัยตุรงค์ วงศ์ศักดิ์สิทธิ์, 2560)

ชุมชนบ้านเขาดาว หมู่ที่ 7 ตำบลเขาดาว อำเภอหุ่งสอง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการตีมีดพราตั้งแต่สมัยโบราณบรรพบุรุษ ทำให้ชาวบ้านชุมชนบ้านเขาดาวมีความชำนาญในการตีมีดพราที่มี “คุณภาพ” โดยเน้น “ความทนทาน” อีกทั้งมีดพราบ้านเขาดาวยังเป็นที่นิยมใช้กันแพร่ในปัจจุบัน แต่ช่างตีมีดพรารุ่นพ่อรุ่นตา เริ่มมีอายุมากขึ้นและหากคนสืบทอดได้น้อย ทั้งนี้เพราะเด็กรุ่นใหม่นิยมทำงานอื่น ๆ ที่สะดวกสบาย (รัตน์ลวดี โนสุวรรณ และ

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม”

วิศวฯ บุญประกอบ, 2553) ซึ่งเป็นมีเดพาร้าที่ซ่างในชุมชนเข้าหากันแล้วก็ต่อๆ กันมาตั้งแต่สมัยรุ่นปัจจุบันที่ทำมีเดพาร้าขึ้นมาเพื่อขายประชาชนทั่วๆ ไป หรือทำมีเดพาร้าเพื่อใช้งานเอง เพื่อเป็นอาชีพ และหารายได้เลี้ยงครอบครัว โดยการทำมีเดพาร้าน จะทำขึ้นไม่นานัก หรือมีคนมาสั่งจึงจะทำขึ้น เพราะการทำมีเดพาราแบบภูมิปัญญาชาวบ้าน ตามสมัยก่อนๆ นั้น จะต้องใช้กำลังแรงกายอย่างมาก ในการทุบเหล็กให้แบน และเป็นรูปร่างของมีเดพาร้า โดยการทำของซ่างเข้าหากันนั้นจะต้องมีการเตรียมสิ่งของต่างๆ ที่จะใช้ในการทำมีเดพาร้า เพราะเป็นขั้นตอนแรกของการทำมีเดพาร้า โดยการเตรียมเหล็กแบบ เตาเผาเหล็ก ลูกหมู ค้อนปอน และอุปกรณ์อื่นๆ ให้พร้อมเพื่อจะได้ปฏิบัติในขั้นตอนอื่นต่อๆ ไป จะต้องนำเหล็กแบบมาตัดเป็นชิ้นๆ แล้วนำไปประกอบ โดยใช้ถ่านไม้ไฟ เป็นถ่านชนิดตี เมื่อเหล็กร้อนหรือแดงๆ แล้ว ก็นำเหล็กออกมาตี โดยใช้ค้อนปอนและใช้ค้อนประมาณ 2 คน เพื่อให้เหล็กแบนได้เร็วขึ้น เมื่อเหล็กแบนได้ที่แล้ว ก็ต้องเป็นตัวมีเดพาราเมื่อเป็นตัวมีเดพาราแล้ว ก็นำม้ามันดาม หรือขันด้ามก่อให้แล้วจึงจะตีเป็นตัวมีเดพารา แล้วก็นำมาเจียร์กับลูกหมู เพื่อให้มีเดพารามีความคม แล้วก็นำมาชุบทอง เป็นสีสัน แล้วก็นำมาชุบ อันเป็นเสร็จ และยังมีการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คือครูหมอยเหล็ก เพื่อให้การตีเหล็กแต่ละครั้งมีความปลอดภัย ไม่มีอันตรายใดๆ เกิดขึ้น (ชรินทร์ จันชวนา, 2561)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่อง มีเดพาราเข้าหากัน : วิธีการการทำมีเดพาราเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเข้าหากัน หมู่ที่ 7 ตำบลเข้าหากัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะเป็นอาชีพที่หายากแล้วในปัจจุบัน ที่ทำมีเดพาราด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่สืบทอดต่อๆ กันมาตั้งแต่สมัยก่อนๆ และยังสร้างรายได้เลี้ยงครอบครัวได้สบาย เพราะใช้ต้นทุนน้อย และยังเป็นการรักษาวัฒนธรรมภูมิปัญญาการทำมีเดพาราในแบบชาวบ้านๆ เพราะสมัยนี้หาดูได้ยากแล้วและผู้วิจัยก็ยังห่วงว่าการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและยังเป็นการอนุรักษ์การทำมีเดพาราแบบภูมิปัญญาชาวบ้านแบบชาวบ้าน และสืบทอดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาวิธีการทำมีเดพาราเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเข้าหากัน หมู่ที่ 7 ตำบลเข้าหากัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการทำมีเดพาราเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเข้าหากัน หมู่ที่ 7 ตำบลเข้าหากัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการทำมีเดพาราเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเข้าหากัน หมู่ที่ 7 ตำบลเข้าหากัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตการวิจัย

- ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ วิธีการทำมีเดพารา สภาพปัจจุบันการทำมีเดพารา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการทำมีเดพาราเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น
- ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ซ่างทำมีเดพารา จำนวน 3 คน และผู้ที่ส่งเสริมสนับสนุนการทำมีเดพารา เพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน
- ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ ชุมชนบ้านเข้าหากัน หมู่ที่ 7 ตำบลเข้าหากัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

- ผู้ให้ข้อมูล มีผู้ให้ข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 9 คน ประกอบด้วยเกษตรกรซ่างทำมีเดพารา จำนวน 3 คน ได้แก่ นายทวี พรหมมาศรี, นางกมลลั wen พรหมมาศรี และนายอนุศิษฐ์ พรหมมาศรี และผู้ที่ส่งเสริมสนับสนุนการทำมีเดพาราเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน จำนวน 6 คน ได้แก่ นายสระบุรพ์ สุวะใจ (ผู้ใหญ่บ้าน), นายเกษตร สังข์แก้ว (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าหากัน), นางวรรณฯ วงศกร (ร้านขายเหล็ก), นายอาทิตย์ เอี่ยรเสริมพงศ์ (ลูกค้าประจำ),

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม”

นางสาวดวงเดือน เรืองทองเมือง (นักพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลเขาขาว), นายณัฐพงศ์ กาญจน์สิงหา (อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช)

2. เครื่องมือการวิจัย มีเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่

(1) แบบสัมภาษณ์ เป็นแนวคำถามที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ เพื่อต้องการเก็บบันทึกข้อมูลในการวิจัย พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลได้มากที่สุด และตรงประเด็นมากที่สุด

(2) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม โดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าไปทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มที่ถูกศึกษา เป็นการสังเกตขณะที่ผู้วิจัยกำลังสัมภาษณ์ และขณะเดียวกัน ก็สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เป็นการสังเกตที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงอกไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมบางกิจกรรม พร้อมทั้ง ใช้เครื่องบันทึกภาพ เป็นการใช้กล้องถ่ายรูปจากโทรศัพท์มือถือเพื่อถ่ายรูปประกอบในการวิจัย และเครื่องบันทึกเสียง เป็นการบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ เนื่องจากบังครั้งการจดบันทึกระหว่างสัมภาษณ์ไม่ทัน ก็จะยังมีเครื่องบันทึกเสียง เป็นเครื่องสำรองข้อมูลโดยในการบันทึกเสียงนั้นหากข้อมูลส่วนใดที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ประสงค์ให้บันทึกเสียงก็จะหยุด การบันทึกเสียง ณ ช่วงเวลาไหนกันที่

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจพื้นที่ในชุมชนเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นจึงไปสำรวจข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นจึงเข้าไปสร้างความสัมพันธ์และแนะนำ เพื่อนำไปสู่การปรับตัวเบื้องต้นให้เข้ากับบริบท ของช่างทำมีดพ拉 แล้วจึงค่อยสอบถามข้อมูล ทั้งวิธีการทำมีดพรา สภาพปัญหาในการทำมีดพรา และแนวทางการแก้ปัญหาวิธีการทำมีดพรา โดยการประสานงานเพื่อเก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะจงโดยนัดวัน เวลา และสถานที่ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล และรายละเอียดแต่ละประเด็นโดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย พร้อมถ่ายภาพ ประกอบ จากนั้นรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผล หากปรากฏว่าขาดรายละเอียดข้อมูลส่วนใดก็ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จาก ปรากฏการณ์ที่ได้มากับข้อเท็จจริง แล้วสรุปประเด็นที่สำคัญ ๆ เชิงทฤษฎีแล้วนำเสนอด้วยการพร้อมนา

ผลการวิจัย

1. วิธีการทำมีดพราเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเขาดาว หมู่ที่ 7 ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการตัดมีดพรา มีพิธีกรรมความเชื่อการบูชาหรือไหว้ครู เป็นการไหว้ครูบ้าอาจารย์ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเองบันถือเพื่อแสดงถึงความเคารพบันถือต่อครูบ้าอาจารย์ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยการไหว้ของครูหมอมเหล็ก ต้องไหว้เดือน 11 ของทุกปี โดยมีเครื่องเส้นไห้ว้า กีคือ ไก่ต้ม มะมีดพราว่าอ่อน สูบยาหรือบุหรี่ ดอกไม้ ธูปเทียน หมายพรา เป็นต้น หรือเป็นกระลิกถึงบุญคุณ และเป็นการตอบแทนบุญคุณด้วย จากนั้นจึงมีวิธีการทำมีดพรา ได้แก่ (1) เตรียมวัสดุและอุปกรณ์ เป็นการเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เครื่องไม้มีเครื่องมือในการทำมีดพรา โดยมีเหล็ก ค้อนปอนต์ คีม เตาเผาเหล็ก ถ่าน ถุงหนู สี น้ำ เป็นต้น และยังเป็นการเช็คสุด อุปกรณ์ ว่า มีความพร้อมหรือไม่ เพราะหากว่าวัสดุอุปกรณ์ไม่พร้อม ก็ไม่สามารถดำเนินการทำมีดพราได้ (2) การนำเหล็กไปเผาไฟ เป็นการนำเอาเหล็กไปเผาไฟ หรือนำไปใส่ในกองไฟหรือกองถ่านที่มีความร้อนพอสมควร เพื่อให้เหล็กเกิดความร้อน และเกิดการอ่อนตัวลง เพื่อให้การทำมีดพราหรือการดัดแปลงรูปร่างของเหล็ก เปลี่ยนไปจากเดิม หรือเป็นการหลอมรวมเหล็ก จากคนละชิ้นให้กล้ายเป็นชิ้นเดียวกัน หรือการทำให้เหล็กหลอมเหลวได้อีกด้วย (3) การขึ้นรูปมีดพรา เป็นการเอาเหล็กที่ผ่านการเผาไฟที่มีความร้อน จนเหล็กมีสีแดงๆ เอามาตั้งบนโต๊ะ ที่ทำด้วยเหล็กหนา แล้วเอาก้อนปอนต์มาทุบตี โดยให้เหล็ก จากมีลักษณะเป็นแผ่นๆ ให้กล้ายเป็นลักษณะโค้งๆ มีปลายแหลมคม และมีท้ายเป็นกลมๆ โผล่ เพื่อเอาไว้ใส่ไม้ทำด้ามจับของมีดพรา และมีความสวยงาม สมบูรณ์ ไม่ผิดเพี้ยนไปจากลักษณะของมีดพรา (4) การเอาไปลับ เป็นการนำเอามีดพราที่ขึ้นรูปเสร็จแล้ว มาลับด้วยทินเจียร์ ถุงหนู หรือทินลับมีดทั้งหินหยาบและหินเนียนหรือหินละเอียด โดยวิธีการลับ กีคือ ต้องเอามากถู หรือเจียร์กับทินเจียร์แบบเฉียงๆ เพื่อให้มีดพรามีความคม และจะได้ใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ (5) การเอาไปชุบ เป็นการนำไปลับที่ขึ้นรูปเสร็จแล้ว แล้วนำไปลับเสร็จแล้ว ก็นำไปเผาไฟอีกครั้ง เพื่อให้มีความร้อน เพื่อตอนเอาไปจุ่มน้ำ หรือการชุบ ก็จะทำให้เหล็กที่มีความร้อน

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนาวัฒกรรมสู่สังคม”

เมื่อโคนน้ำก็จะทำให้เหล็กมีความทนทาน แข็งแรง คอมมีเดพร้าไม่เปิด ไม่เป็น หรือไม่แห้งง่ายจนเกินไป โดยการซุบจะซุบ 2-3 ครั้ง และนำนำไปฝังแผล ฝังลมให้แห้ง เพื่อไม่ให้เป็นสนิม ก็จะเสร็จขั้นตอนการซุบ ก็จะได้มีเดพร้าที่ทนทานและใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและยาวนาน และ (7) การตกแต่งหรือทาสี เป็นการนำมีเดพร้าที่ซุบเสร็จแล้วมาทาสี เพื่อให้ดูสวยงาม และเพิ่มมูลค่าให้กับมีเดพร้านั้น และยังเป็นการป้องกันสนิม หรือให้สนิมนั้นเกิดยากขึ้น เพราะมีสีที่ท่านนี้นำมาเคลือบบนแผ่นเหล็กทำให้สนิมเข้าถึงแผ่นเหล็กได้ยากขึ้น อีกทั้งเป็นการแข่งขันทางการตลาดด้วย เพราะหากไม่มีความสวยงามก็ขาดความสนใจจากลูกค้าด้วย

2.สภาพปัจจุบันในการทำมีเดพร้าเพื่อการอนุรักษารชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเขาดาว หมู่ที่ 7 ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาด้านการสืบทอด คนที่จะมาทำมีเดพร้านั้นจะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีความขยันอดทน เพราะกว่าจะได้มีเดพร้ามาแต่ละเล่มนั้น ต้องใช้เวลา ความสามารถ ความอดทน และแรงด้วย และเป็นอาชีพที่มีการสืบทอดรุ่นต่อรุ่น และไม่ค่อยมีการเปิดสอน อย่างทำเป็นก็ต้องฝึกด้วยตัวเอง จึงทำให้ช่างในปัจจุบันมีน้อย และไม่ค่อยมีการรับการสืบทอด จึงทำให้มีปัญหาด้านการขาดคนทำมีเดพร้าและการสืบทอด (2) ปัญหาด้านการตลาด เกิดขึ้นจากตัวของศินค้าเกี่ยวกับคุณภาพ เรื่องราคา สถานที่ตั้ง การแข่งขันทางการตลาด การโฆษณา การประกาศ การผลิตที่น้อยจนเกินไป หรือขาดความสนใจจากลูกค้า (3) ปัญหาด้านการดูแลรักษา เกิดจากการเก็บรักษาที่ไม่ได้คุณภาพ ไม่ได้มาตรฐาน ห้องเก็บมีเดพร้าไม่มีความมีดซิด ทำให้อากาศ แดด และฝนเข้าไปได้ รวมถึงการดูแลรักษาที่ผิดวิธี พฤติกรรมตัวบุคคลที่ไม่สนใจ เก็บให้มีเดพร้ามีปัญหา เกิดความชำรุดเสียหาย และเกิดสนิม (4) ปัญหาด้านรูปแบบ เพราะมีเดพร้ามีเพียงรูปแบบเดียว หรือรูปแบบอาจไม่ถูกใจลูกค้า หรือไม่เป็นที่นิยม หรือมีรูปแบบที่ไม่สวยงาม ไม่มีรูปแบบที่ลูกค้าต้องการ ก็ส่งผลทำให้ลูกค้าต้องไปซื้อร้านอื่น เพื่อที่จะได้ในรูปแบบที่ตัวเองต้องการ (5) ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ เกิดจากที่ วัสดุและอุปกรณ์มีปัญหา และเกิดจากที่เหล็กขาดตลาดหรือราคาง่วง มีเหล็กไม่เพียงพอต่อการทำมีเดพร้า การเก็บเหล็กหรือวัสดุและอุปกรณ์ไม่ดี เลยทำให้เกิดการชำรุด หรือการเก็บไว้ไม่เป็นที่เป็นทางจึงทำให้เกิดการสูญหาย และ (6) ปัญหาด้านระยะเวลา พบร้า ภัยที่เกิดจากการบริหารไม่ดี การกำหนดเวลาในการทำมีเดพร้าน้อยเกินไป หรือลูกค้ารับจันเกินไป และการหยุดร้านเพราะตรงกับวันพระ หรือธูระต่าง ๆ จึงไม่เปิดร้าน

3.แนวทางการแก้ไขปัญหาในการทำมีเดพร้าเพื่อการอนุรักษารชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเขาดาว หมู่ที่ 7 ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า (1) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการสืบทอด เป็นการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้ผู้สนใจในการทำมีเดพร้าหรืออาชีพทำมีเดพร้าขาย หรือการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับการทำมีเดพร้าให้ความรู้ ให้ประสบการณ์แก่ผู้สนใจ ได้นำความรู้ นำประสบการณ์ที่ได้ไปต่อยอด และยังเป็นการเพิ่มจำนวนช่างทำพร้ามากขึ้นในอนาคต หรือบูรณาการเพื่อการพัฒนาให้กับลายเป็นหลักสูตรท้องถิ่น (2) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาด เป็นการพัฒนาด้านการตลาดให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยมีการเพิ่มช่องทางการขาย หรือขยายผ่านทางอินเตอร์เน็ต เช่น เฟสบุ๊ค ไลน์ หรือการขยายตลาดโดยการส่งออกนอกพื้นที่ มีการประกาศโฆษณา เพื่อให้ผู้คนในรัฐจังหวัดนี้ หรือมีเดพร้านอกพื้นที่ หรือเป็นการจัดโปรแกรมชั้น เช่น ลดราคาหรือมีการแคมเปญ เป็นต้น ดึงดูดความสนใจลูกค้า และเพิ่มยอดการขายมีเดพร้า (3) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการดูแลรักษา การดูแลเอาใจใส่ในการเก็บรักษา และเกี่ยวกับการทำความสะอาด โดยการเก็บรักษาจะต้องเก็บในห้องหรือในตู้ เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงอากาศชื้น น้ำฝน หรือแสงแดด และต้องมีผ้าพันเอวไว้ หรือพลาสติกปิดเอาไว้ด้วย เพื่อไม่ให้มีเดพร้าเกิดสนิม และหลังจากการใช้งานก็ต้องนำมาลับเพื่อทำความสะอาดมีเดพร้า หลังลับเสร็จก็ต้องนำผ้ามาเช็ดให้แห้งสนิท และนำผ้าพันเอวไว้หรือปิดไว้ (4) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านรูปแบบ พบร้า จะต้องทำมีเดพร้าใหม่รูปแบบใหม่ ๆ หรือคิดค้นรูปแบบใหม่ ๆ ออกแบบหรือจำแนกย่อย โดยให้เหมาะสมต่อการใช้งานให้มากขึ้น หรือตรงต่อความสนใจของลูกค้า หรือพัฒนา หรือตัดแปลงจากรูปแบบเดิม ๆ ให้แปลกขึ้น หรือเพิ่มความดึงดูดใจที่มากขึ้น (5) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ ต้องมีการเช็คราคาหรือเตรียมความพร้อมของวัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำมีเดพร้า ว่ามีความพร้อมหรือไม่ หรือซื้อเหล็กมาเก็บไว้จำนวนที่เหมาะสม เพื่อหากเหล็กขาดตลาด หรือมีราคาง่วงขึ้นก็จะได้ไม่มีปัญหา หรือการใช้เหล็กอย่างประหยัด และ (6) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านระยะเวลา จะต้องบริหารเวลาให้ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อไม่ให้ไปกระทบเวลาของการทำมีเดพร้า หรือขายมีเดพร้า และหากวันไหนต้องปิดร้าน ทำให้

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562
การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนาวัฒกรรมสู่สังคม”
เสียเวลาในการขายและการทำมีดพราง ก็จะต้องทำมีดพรางตั้งไว้ล่วงหน้า และนำมีดพรางไปฝากขาย หรือขายเอง หรือผ่านช่องทางอินเตอร์เน็ตเพื่อเป็นการลดระยะเวลาที่เสียไปในการปิดร้าน

ภาพที่ 1 การตัดเหล็กสำหรับทำมีดพราง

ภาพที่ 2 การนำเหล็ก 2 แผ่นมาเชื่อมติดกัน

ภาพที่ 3 การนำเหล็กไปเผาไฟ

ภาพที่ 4 การขันด้ามของมีดพราง

ภาพที่ 5 การม้วนด้ามของมีดพราง

ภาพที่ 6 การขันด้ามที่สมบูรณ์

ภาพที่ 7 การเชื่อมด้ามให้ติดกัน

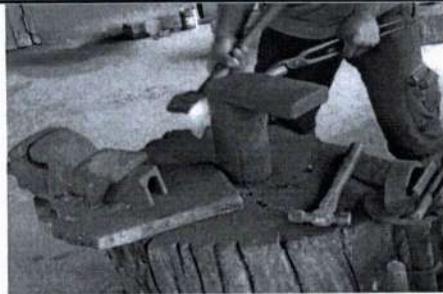
ภาพที่ 8 การขันรูปมีดพรางเริ่มแรก

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม”

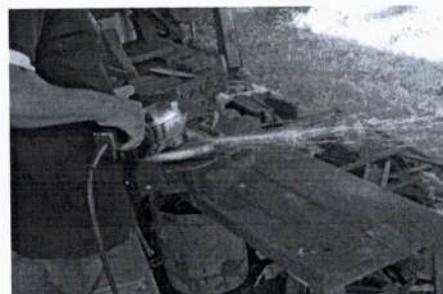
ภาพที่ 9 การขึ้นรูปมีดพรางให้โค้ง

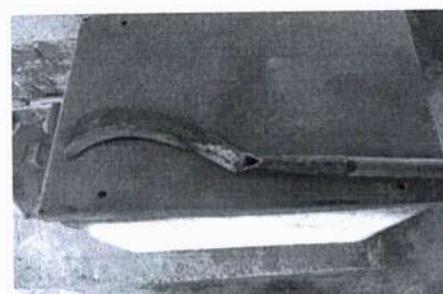
ภาพที่ 10 การทำโค้งของมีดพราง

ภาพที่ 11 การขึ้นรูปมีดพรางแบบสมบูรณ์

ภาพที่ 12 การเจียร์มีดพรางหรือลับมีดพรางโดยใช้ลูกหมุน

ภาพที่ 13 การเจียร์หรือลับที่เสร็จแล้ว

ภาพที่ 14 การชุบมีดพราง
เพื่อเตรียมทาสีต่อไป

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา สรุปได้ว่า วิธีการทำมีดพรางเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเขาตาดาว หมู่ที่ 7 ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า 1) การบูชาหรือไหว้ครูเพื่อแสดงถึงความเคารพนับถือต่อครูบาอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบริญญา กลึงกลาง (2561) สรุปได้ว่า การทำพิธีไหว้ครูการตีเหล็ก หรือตีมีดพรางเพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจในการประกอบอาชีพ และเคารพครูอาจารย์ 2) เตรียมวัสดุ และอุปกรณ์ให้ครบถ้วน เช่น เหล็ก ค้อนปอนด์ คีม เต้าเผาเหล็ก ถ่าน ลูกหมุน สี และน้ำ พร้อมทั้งเช็คว่ามีความพร้อมว่าใช้งานได้หรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของโกลาจี้ (Koilazy, 2558) ได้สรุปว่า การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่จะต้องนำไปใช้ในการทำมีดพรางก็จะต้องเตรียมเหล็กที่จะใช้ทำมีดพราง คือ เหล็กหนาน 1 แผ่น ค้อนปอนด์ คีม หรือกองไฟ และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้พร้อม 3) การนำเหล็กไปเผาไฟหรือนำไปใส่ในกองถ่านที่มีความร้อนเพื่อให้เหล็กเกิดการอ่อนตัวลงสามารถดัดแปลงรูปร่างของเหล็กให้เปลี่ยนไปจากเดิมได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุขสม กำแก้ว (2557) ได้สรุปว่า การนำเหล็กไปตั้งทิ้งไว้ในกองไฟเพื่อทำให้เหล็กมีความอ่อน และนำเหล็กมาตีให้เป็นรูปร่างที่ต้องการจะทำได้ 4) การขึ้นรูปมีดพราง เป็นการเอาเหล็กที่ผ่านการเผาไฟที่มีความร้อนจน

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมสู่สังคม”

เหล็กมีสีแดงฯ เจ้ามาตั้งบันโดยที่ทำด้วยเหล็กหนา เอกอ่อนปอนด์มาติจากเหล็กแผ่นฯ ให้กล้ายเป็นลักษณะโถงฯ มีปลายแหลมคมพร้อมทำด้านจับของมีดพรางฯ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิพิธย์ ศิริรักษ์ (2552) ได้สรุปว่า การทำให้เหล็กกล้ายเป็นมีดพรางฯ โดยการตีเหล็กให้แบนที่มีลักษณะเหมือนมีดพรางแล้วนำไปขีดด้าน เพื่อจะไว้สอดไม้ทำด้านจับ โดยการนำเอามีดพรางที่ขีดรูปเสร็จแล้วมาลับด้วยหินเจีย ลูกหมู หรือหินลับมีดแบบเดิมๆ เพื่อให้มีดพรางมีความคม และจะได้ใช้งานได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสิทธิพงษ์ อุดมบุญญาณุภาพ และนลิน เพียรทอง (2557) ได้สรุปว่า การวัดขนาดความหนาของมีดพราง และการเจียร์ในใช้แรงงานคนในการลับคมมีดมีดพราง ใช้ถ่านในการให้ความร้อนในการขูบแข็งให้สม่ำเสมอ 6) การเอาไปขูบ เป็นการนำเหล็กที่ขีดรูปและลับเสร็จแล้ว ก้นนำไปเผาไฟอีกรั้ง และนำไปจุ่มน้ำหรือการขูบจะทำให้เหล็กที่มีความร้อน และเมื่อโดนน้ำก็จะทำให้เหล็กมีความทนทานและแข็งแรงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณปัช พิมพ์พิต (2560) ได้สรุปว่า การนำมีดพรางที่ตีเสร็จแล้วไปขูบกับน้ำหรือนำมัน หรือสารเคมีต่างๆ เพื่อช่วยให้เหล็กมีความแข็งแรงและทนทาน และ 7) การตกแต่ง หรือทาสี พบว่า เป็นการนำมีดพรางที่ขูบเสร็จแล้ว มาทาสีเพื่อให้ดูสวยงาม การป้องกันสนิม และเพิ่มมูลค่าให้กับมีดพราง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชูเกียรติ ผาติเสนา (2556) ได้สรุปว่า การทาสีกันสนิม เป็นการตกแต่งเพื่อความเรียบร้อยของมีดพรางเกิดความสวยงาม และความสมบูรณ์ของมีดพราง

ส่วนสภาพปัญหาในการทำมีดพรางเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเขาตาوا หมู่ที่ 7 ตำบลเขาตาوا อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาด้านการสืบทอด เพราะคนที่จะมาทำมีดพรางจะต้องมีความรู้ และความขยันอดทน เป็นอาชีพที่มีการสืบทอดรุ่นต่อรุ่น และไม่ค่อยมีการเปิดสอน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอรุณ ศิริจันทร์ (2554) สรุปได้ว่า ช่างทำมีดพรางมีผู้ที่สนใจน้อยมาก เพราะเป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงกายมาก และกว่าจะได้มีดพรางมาแต่ละเล่มต้องใช้เวลา จึงทำให้ช่างทำมีดพรางมีน้อยลง 2) ปัญหาด้านการตลาด เกี่ยวกับมีดพราง เช่น คุณภาพ ราคา การแข่งขัน การโฆษณา การผลิตที่น้อยจนเกินไป หรือขาดความสนใจจากลูกค้า สอดคล้องกับการศึกษาของรัตน์ลาวดี โนสุวรรณ และวิศวัล บุญประกอบ (2553) ได้สรุปว่า ประสบปัญหาด้านการขายหรือการตลาด ไม่สามารถขายมีดมีดพรางได้จากการแร่ขามชุมชนหัวไป หรือฝ่ากายตามร้านค้าหัวไป หรืองานแสดงสินค้า OTOP เพราะตลาดเริ่มแคบลง และสินค้ามีคู่แข่งจากอาเภออื่นเข้ามาตีตลาดมากขึ้น 3) ปัญหาด้านการดูแลรักษา ที่เกิดจากการเก็บรักษาที่ไม่ได้มาตรฐาน เพราะห้องเก็บมีดพรางไม่มีความมีดีซิด ทำให้อากาศ แฉด และฝนเข้าไปได้ รวมถึงการดูแลรักษาที่ผิดวิธีทำให้เกิดความชุ่มชื้นเสียหาย หรือเกิดสนิม สอดคล้องกับการศึกษาของ Modern Manufacturing (2559) ได้สรุปว่า หากไม่ดูแลรักษาจะเกิดปัญหาความสูญเสียที่เกิดขึ้นต่อกระบวนการผลิต หรือเกิดเหตุขัดข้อง เช่น ใช้งานอย่างไม่ระมัดระวัง ไม่ทำความสะอาด ไม่มีการลับ และตั้งหากาดตากฟัน 4) ปัญหาด้านรูปแบบ พบว่า เพราะทำมีดพรางเพียงรูปแบบเดียว จึงไม่ถูกใจลูกค้าหรือไม่เป็นที่นิยม สอดคล้องกับการศึกษาของคริวินทร์ ขันติวัฒนาภู (2558) ได้สรุปว่า การผลิตสินค้าแบบเดียวกันหลาย ๆ กลุ่ม และขาดการพัฒนารูปแบบที่สวยงาม หรือตรงตามความต้องการของลูกค้า 5) ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ อาจเกิดจากที่เหล็กขาดตลาดหรือไม่ราคาแพง ไม่เพียงพอต่อการทำมีดพราง หรือการเก็บไว้ไม่เป็นที่เป็นทาง ทำให้เกิดการสูญหาย สอดคล้องกับการศึกษาของกระทรวงอุตสาหกรรม (2547) ได้สรุปว่า การขาดวัสดุ และอุปกรณ์ หรือมีราคาที่แพงขึ้น ก็จะส่งผลต่อราคามีดพรางด้วย เพราะหากเหล็กแพง มีดพรางก็ต้องแพงไปด้วย หรือเหล็กขาดตลาดก็จะไม่เนี้ยบเหล็กทำมีดพรางก็จะทำให้ขาดทุน และ 6) ปัญหาด้านระยะเวลา เกิดจากการบริหารไม่ดี มีเวลาในการทำมีดพรางน้อยเกินไป ทำให้ทำมีดพรางให้ลูกค้าไม่ทันเวลา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเอกมล เอี่ยมศรี (2554) ได้สรุปว่า หากมีการบริหารเวลาไม่ดี ก็จะกล้ายเป็นข้อผิดพลาดในการผลิตมีดพราง มีข้อจำกัดเวลา หรือมีเวลาที่น้อยลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำมีดพรางที่จะส่งมอบให้ลูกค้า

แนวทางการแก้ไขปัญหาในการทำมีดพรางเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นของชุมชนบ้านเขาตาوا หมู่ที่ 7 ตำบลเขาตาوا อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า 1) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการสืบทอด โดยการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้ผู้สนใจอาชีพการทำมีดพราง หรือจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับการทำมีดพราง เพื่อเป็นการให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้สนใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ Smart SME (2558) ได้สรุปว่า

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนาวัตกรรมสู่สังคม”

ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมส่งเสริม และสนับสนุนอาชีพช่างทำมีดพร้า หรือการจัดงานแสดงซ่างอาชีพทำมีดพร้า หรือจะได้สร้างซ่างใหม่ ๆ ขึ้นมาทดแทน 2) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาด โดยการพัฒนาด้านขายผ่านทางอินเตอร์เน็ต เช่น เฟสบุ๊ค ไลน์ หรือการส่งออกนกพื้นที่ สอดคล้องกับการศึกษาของนโยบาย สามิบัตติ (2555) ได้สรุปว่า การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ การจัดงานแสดงสินค้า หรือขายออนไลน์ตามเฟสบุ๊ค หรืออินตราแกรม หรือตามช่องอินเทอร์เน็ต 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการดูแลรักษา เป็นการดูแลเอาใจใส่ในการเก็บรักษา ทำความสะอาด เก็บในห้องหรือตู้เพื่อป้องกันความชื้น น้ำฝน หรือแสงแดดเพื่อไม่ให้มีดพร้าเกิดสนิม สอดคล้องกับการศึกษาของคลินิกเทคโนโลยี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554) ได้สรุปว่า การทำห้องเก็บให้มีดีซิด ป้องกันความชื้น สามารถแทรกซึมเข้าไป หรือหอน้ำมันด้วยพลาสติก หรือกระดาษ และการซุบที่จะช่วยป้องกันการเกิดสนิมในการเก็บรักษามากขึ้น 4) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านรูปแบบ จะต้องทำมีดพร้าให้มีรูปแบบใหม่ ๆ ออกแบบใหม่ โดยให้เหมาะสมต่อการใช้งานให้มากขึ้น หรือตรงต่อความสนใจของลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวาระ เพลงสวัสดี (2553) ได้สรุปว่า รูปแบบจะต้องมีความหลากหลายเพื่อให้ผู้ที่สนใจเลือกในแบบที่ตนเองต้องการ และขึ้นอยู่ 5) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยการซื้อเครื่องเรียนความพร้อมของวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำมีดพร้า หรือซื้อเหล็กมาเก็บไว้ให้เพียงพอและใช้เหล็กอย่างประหยัด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของข่าวลือ สรวารี (2554) ได้สรุปว่า มีการตรวจสอบหรือการเตรียมพร้อมวัสดุ หรือการซื้อวัสดุอุปกรณ์มาเตรียมไว้ล่วงหน้า ในกรณีหากวัสดุและอุปกรณ์ขาดตลาดไป หรือมีราคากثيرเพียงขึ้น เพราะหากขาดวัสดุ อุปกรณ์ไปก็ไม่สามารถทำได้ และ 6) แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านระยะเวลา จะต้องบริหารเวลาให้ดี หรือเป็นการแบ่งเวลาให้ดี เพื่อไม่ให้ไปกระทบเวลาในการทำมีดพร้า พบว่าสอดคล้องกับการศึกษาของสุทธิชัย ปัญโญจน์ (2555) ได้สรุปว่าการจัดการด้านระยะเวลาให้ดี เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อหน้าที่การงาน หรือเพิ่มช่องทางในการขายโดยหน้าร้านอาจจะปิดแต่ขายในโซเชียลเพื่อไม่ให้เกิดการขาดทุน หรือขาดรายได้ในวันที่หยุด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิธีการทำมีดพร้า สภาพปัญหาการทำมีดพร้า และแนวทางการแก้ไขปัญหาการทำมีดพร้าเพื่อการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นที่เหมาะสมจะสามารถสร้างอาชีพที่มั่นคงแก่คนในชุมชน พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้ในชุมชนต้นเอง โดยเริ่มจากเด็กและเยาวชนในชุมชนในลักษณะการบูรณาการเพื่อการพัฒนาให้กลยุทธ์เป็นหลักสูตรท้องถิ่นในสถานศึกษาเพื่อให้เลี้ยงเห็นถึงความสำคัญและเกิดการอนุรักษ์การทำมีดพร้า ในขณะที่ภาครัฐและเอกชน เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล อุดสาಹกรรมจังหวัด เป็นต้น ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้อาชีพการทำมีดพร้าเพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อยอด เช่น งานแสดงสินค้า OTOP รวมถึงรูปแบบมีดพร้าที่หลากหลายมากขึ้นและขยายผลเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับชุมชนอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณบดีบุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่เอื้อสถานที่เรียน และสถานที่ค้นคว้าทางวิชาการ ขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณา และอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการทำการวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่อนุเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะต่าง ๆ และท้ายสุด ขอกราบขอบคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และผู้ที่สนับสนุนทางการศึกษา ทุกท่าน ที่ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจเสมอมา จนสำเร็จได้ด้วยดี

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนาวัตกรรมสู่สังคม”

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2547). การแก้ไขปัญหาเหล็กขาดแคลน. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2561, จาก <https://www.ryt9.com/s/cabt/131941>.
- คลินิกเทคโนโลยี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2554). โครงการการควบคุมคุณภาพและการจัดการอุตสาหกรรมตีเหล็กของวิสาหกิจชุมชนบ้านนาต่อน. คลินิกเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยครพน.
- ชัยเดม สามิบัติ. (2555). การตอบสนองต่อการส่งเสริมการขายของผู้เชื่อสินค้าที่ร้านลอฟท์สาขาสยามดิสค์ฟ เวอร์ชี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาการจัดการธุรกิจและการบริการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชринทร์ จันชานา. (2561). ตีเหล็ก. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2561, จาก [http://www.otoptoday.com/wisdom/874/ตีเหล็ก](http://www.otoptoday.com/wisdom/874/).
- ชัชวลิต สรวารี. (2554). ทักษะการแก้ไขปัญหา. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2561, จาก <https://www.isotoyou.com/index.php/article/201-problem-solving-skill.html>
- ชัยศรุต วงศ์ศักดิ์สิทธิ์. (2560). ประชญ์การตีเหล็ก. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2561, จาก <http://district.cdd.go.th/muangphrae/services/ประชญ์การตีเหล็ก/>.
- ชูเกียรติ ผาดิเสนา. (2556). การทำสีกันสนิม. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561, จาก [https://www.steelhow.com/14067939/การทำสีกันสนิม](https://www.steelhow.com/14067939/).
- ณปกษ พิมพ์ดี. (2560). การซุบโลหะ. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2561, จาก <http://www.scimath.org/lesson-chemistry/item/7179-2017-06-05-14-14-44>.
- ปริญญา กลี่นอุ. (2561). ประวัติพิธีไหว้ครุدنตรีไทย. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2561, จาก <https://sites.google.com/site/kakza00/prawati-phithi-hiw-khru-dntri-thiy>.
- ไฟทุรย์ ศิริรักษ์. (2552). ช่างตีเหล็ก. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/370889>.
- รัตน์วงศ์ ใบสุวรรณ และวิชาล บุญประกอบ. (2553). การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์มีดและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายด้วยวิธี E-commerce : ชุมชนบ้านใหม่. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- 华罗 曾经深爱. (2553, กรกฎาคม–ธันวาคม). การวิจัยพัฒnarูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีที่ 2 ฉบับที่ 4, หน้า 2-15.
- ศรินทร์ ขันติวัฒนาภูล. (2558, มกราคม–มิถุนายน). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการตลาดของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพในเขตชุมชนที่ต้องการเพื่อการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน. วารสารบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 1, หน้า 69-81.
- สิทธิพงษ์ อุดมบุญญาบุภา และนลิน เพียรทอง. (2557). การปรับปรุงกระบวนการผลิตมีดพร้าด้ามปล้องกรณีศึกษา ชุมชนบ้านนาต่อนทุ่ง จังหวัดนครพนม. ใน การประชุมวิชาการข่ายงานวิชากรรมอุตสาหการ ประจำปี พ.ศ. 2557 ระหว่างวันที่ 30-31 ตุลาคม 2557 ณ จังหวัดสมุทรปราการ, หน้า 863-868.
- สุขสม กำเก้า. (2557). แพเหล็กไว้ทำมีด. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561, จาก <https://pantip.com/topic/32767876>.
- สุทธิชัย ปัญญาโรจน์. (2555). การบริหารเวลา. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2561, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/timemanagement/2012/10/08/entry-8>.
- อรุณ ศิริจานุสรณ์. (2554, กันยายน – ธันวาคม). การสืบทอดธุรกิจครอบครัว : กระบวนการแห่งการสร้างความสัมพันธ์เพื่อการอยู่รอดและยั่งยืน. วารสารสุทธิบิทัศน์ ปีที่ 25 ฉบับที่ 77, หน้า 107-123.
- เอกกมล เอี่ยมศรี. (2554). 10ข้อผิดพลาดที่ทำให้การบริหารเวลาไม่ดี. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2561, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/newmanagement/2011/12/26/entry-1>.

โครงการราชภัฏวิชาการ ประจำปี 2562

การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 “นักคิด นักสร้างสรรค์ พัฒนาอุตสาหกรรมสู่สังคม”

Modern Manufacturing. (2559). 3 ZERO การบำรุงรักษาในงานอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ (ตอนที่ 1).

สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2562, จาก <https://www.mmthailand.com/3-zero-การบำรุงรักษางานอุตสาหกรรม>.

Smart SME. (2558). วิธีแก้ไขปัญหาทายาทกับการสืบทอดธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2561, จาก <https://www.smartsme.co.th/content/15173>.